

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

Epitaphia Iohannis de gerson

[urn:nbn:de:bsz:31-300776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-300776)

Epithaphiū iohā. Gerson

In amicorū p̄ntia | Fuge dilecte mi affini/
lare capree bynnuloꝝ ceruoꝝ | per alacré
amoris ⁊ sursum agētis hilaritatē | super
mōtes aromatu | mōtes eternos a quibus
mirabiliter illuminas vbi est secretū solitu
dinis. serenū luminis cubiculū pacis. lati/
bulū caliginis | in foraminibꝫ petre in cas/
uerna macerie | vbi sunt deserta seculoꝝ ⁊
speciosa deserta in uia ⁊ in aquosa carnali/
bus / vbi est desiderū collium eternoꝝ vbi
loqueris ad cor in multitudie magna dul/
cedinis amantiꝫ te / abscondens eos in ab/
scondito facie tue a p̄turbatōe hominū ⁊
in abscondito tabernaculi tui a p̄tadictōne
linguaz. Illuc ad extremū tracta ⁊ posita
sola cū solo vnica cū vnico quid aliud expe/
ctem. quid orem quid insinuem a dignatō
no dilecti mei nisi illud ab initio osculetur
me osculo oris sui.

Explicit Iohānes de Gerson super cantis
ca canticorum.

Frater Iohānes prior celestini orū lugdu/
ni de completionē huiꝫ operis ⁊ morte fra/
tris sui adiunxit quod sequitur.

Compleuit iste doctor eleuatꝫ hoc
opus egregiū sup cantica canticorū
apud lugdunūꝝ gallie. Anno
dñi. M. cccc. xxx. die sabbati nona mēsis
iulij. Duodecima vero die eiusdem mēsis
anno etatis sup. lvi. inter verba orationis
spiritū deo deuote reddidit. ⁊ dulcibꝫ nunc
vt pie credit amplexibꝫ ⁊ osculis dilecti sp̄s
si p̄fruit. De quibꝫ in his vltimis suis can/
ticis tanta ⁊ tam sublimia mira subtilitate
⁊ affectu suauitate. dulci gutture velut oloꝝ
parata modularꝫ est. Vale mi dñe ⁊ frater
⁊ vnici tui germani celestini quōdam tibi
cari in hoc cenno relictū curam apud domis/
uum piam agere nō desiste.

Epithaphiū magi stri Iohannis de Gerson.

Vocat ad plāctū / studiū te p̄fiscē:
Et celebrē gēitū funere plaga r̄cēs
Qui tibi nē rapit p̄clarꝫ morte Jo
Lancellariꝫ in te fuit officio (bānes
Intra tuos natos nō huic silem meruere
Lernere / vel quēquā secula nostra parem:
Nullꝫ p̄agerico mēdaci me putet ista
Latius vt crescat. scribere / fama viri

Huius. teste deo. virtꝫ superauerat omne
Hic calamꝫ laudis / qd sibi ferre valet.

Primitias cui xpo dās / indole pura
Facta senex legit semina messe graui
Dcia deuitans puerilia / tunc puer ipse
Grandis honestatis prodidit indicia
Larnis sorde carens. etatis iter iunenilis

Transijt hinc lubricū. quo fere quisqꝫ ruit
Omne sequēs ipsꝫ dedit alme theologic

Luius professor claruit eximius
Lepit enī rectū facere / post recta docere

Vt melius voci consona vita foret
Linnula voci qꝫ gestu comitata venusto:

Vera suadebat. cetera verba docens
At quotiēs dura ceruix flecti reproborum

Debuit. insonuit asperiore tono.
Rbetor ⁊ orator miro sermone disertor

Dicta coaptrauit moribus in varijs
Doctrina quātꝫ fuerit. quātꝫ arte p̄fundꝫ

Edita que fecit plurima scripta docent
Scripsit ad omne genꝫ mulierū siue virorū

Ad christum via sit quo breuiore modo
Vultos p̄trea tractatus / opuscula grata

Londidit. hec moꝝ sunt decus ⁊ speculꝫ
Sermo tenax veri. ferro penetrātor oi

Semper amicus ei fluxit ab ore suo
Predicat hūc v̄stās securꝫ ⁊ absqꝫ timore

Due sibi causa dedit aspera multa pati
Propter eū natale solū linquēs pegrinus

Dris se externis tradidit atqꝫ locis
Vñ a re sumpsit gerson cognomē honestū

Quod si transferatur aduena significat
Talia p̄cipia meritoꝝ totꝫ triūphos

Quis finis claudet meta ve qualis erit
Deu mors seu a nimis subijt qꝫ florida cū

Lōriuit vastās / ac cito cōminuit (ca
Tot bona furatur vna qua p̄mar bora

Filum succidens impia parca seror.
Sꝫ qd ago dū te mors crudelē vocitauit

Illi cum potius grandia dona pares
Egit enī moriēs xpsꝫ / qꝫ porta quietis

Perpetis. atqꝫ fores luminis introitū
Hinc ipsi refero grates qꝫ te spoliavit

Decisusqꝫ tuam perniciem perimit.
Quo fuerit natꝫ anno vel obit. retinere

In promptu si vis / calculus iste dabit
Annos mille cape xpi. centū quater adde

Vicenum nonum tu simul accipito
Julius orbe suo lucem voluit duodenam

Lurariū requies. que sibi grata fuit
Jam sexagenis terris cū liber abiret

Et sextus serme fluxerat annus ei.
Hūc cāpanꝫ ager gallꝫ dat parisiōū

Erudijt tellus. emula turba fugat
Ait hucdū fugeret. fouet germania felix
Sic sibi lugdunum. postior requies
Quod viuū recipit defuncti sic tenet ossa
Imprecor vt redeat spiritus ad dñm

Aliud

Fortis in ecclia bellator maxime gerson
Armatus gladio/cingis ouile dei
Viuū scpta tua. quāuis sint ossa sepulta
Omnibz exemplar se dāt imitabile doctis

Epithasiū scriptus

in circūferētia sepulcri in Lugduno in ecclia
scti Pauli et in tabula muro appēsa
iuxta arma sua.

Magnū parua tenet stutibz vna iohem
Precessū meritis gerson cognoie dictū
Parisius sacre p̄fessor theologie
Claruit ecclie qui cancellarius. anno
Billeno dñi centū q̄ter/atq; vigeno
Hono luce petit superos iulij duodena

Epistola fratris io

hānis de Berson ordinis celestinoꝝ dire
cta fratri Anselmo eiusdeꝝ ordinis sup oꝝ
pusculis Johis Cancellarij parisiē.

Postulasti sepius amantissime mi
frater i xpo. vt ea tibi coicāre opus
scula que a germano meo dño pa
risiē. cancellario compilata p̄gnoscimur
asserēs te seruētissimo amoris desiderio il
loꝝ studiū incubere. Pareo libēs petitiōi
tue. nū qz nil tibi denegare q̄o. tum qz mira
p̄lacētia sicuti creberrime sū expt̄/eadēz
amplecter̄ adeo vt tāta importunitate dē
sissimaz occupatōnū q̄b artar. nō potue
ris abduci/q̄n plima ex bis p̄pria māu trās
scripseris/z auide ruminādo vētri mēorie
tenacit̄ p̄mēdaueris Crudele ḡmi fr̄ existi
marē/si doctrinā hāc saluberrimā similagi
neq; panē/que i diuers̄ tractul/veluti q̄bus
dā cophinis aut sportell̄ recōditū largiter
habeo/efuriētī tibi z tā auide postulātī nō
coicāre. Proinde nōne sacrilegū p̄uicerer
si hūc doctrine thesaurū que mibi idignissi
mo ei fr̄i/p̄ mea eruditōe/grādi zelo p̄mē
dauit/humo defossuz z absconditū retinerē
Scia enī et thesaur̄ abscondit̄ q̄ utilitas i
vtriq; Quā isup rōe lucernā accēsā absco
dere sub modio/q̄ ponēda poti⁹ erat supra
cādelabz/vt luceret oibz q̄ i domo sūt. Nō
ne etiā saluator n̄r admonuit Sic luceāt
opa v̄ra bōa corā boibz/vt glificēt p̄fz ve

strū q̄ i cel̄e. Adde qz sic mibi crebri⁹ absq;
ylla palpār̄ adulatoris nota testat̄ ē/z aliq;
q̄ plimi vix aliqd studēdo repis qd apli⁹
fm subiectā mat̄ā tuū dilectet aim/ illūiet
p̄ficiatq; h̄ idē certissime p̄firmarē i memet
agi/si n̄ p̄tinuo fr̄nal amor suspectū redde
re testioniū diceret. Quid ḡ nōne p̄ferre
volum⁹ hūc nouissimū vl sui filēs antiq̄ssi
mis z sc̄ssimis diuie scrip̄e doctoribz qui
abyssal sapie z scie fōtes scaturietes/z i ma
ximos fluios excresecēs eccliaz vniuersā
irrigarūt z q̄ salubr̄ v̄bis docuerūt/vite cō
firmauerūt exēplo miracul creberrimis cho
ruscātes. Quoz eōdē i elucidatōe diuie les
gis/tāt̄ fuit labor vt incredibili studio pene
plures ediderit libros/q̄ exiguis ingenij
sequētū vl legere vl app̄hēdere poterit.
Patuit h̄ i langu. i ambro. i origene cui⁹ tot
milia voluminū hieronim⁹ se legisse testat̄
Absit h̄ absit vt hos relinqm⁹ hoz q̄bliu
scamur/vt nouis adueniētibz veterēs do
ctores p̄ciam⁹/eos poti⁹ imēsīs honoribz
attollim⁹/nouis p̄ferim⁹. Nā ip̄i p̄culdubio
sūt q̄ laborauerūt. z hi nouissimi i labores
eoz itroierūt/illī dētū robore masticauerūt
qd i meat⁹ faucū lenit hi trāsgluriūt/illī a
cumie nat̄al ingenij z tota mēt̄ auisu cū gr̄a
dei radiāte v̄itates altissimas z absconditas
valde p̄scrutātes/a crimie ozeten⁹ crucraue
rūt/veluti si q̄s ex abisso t̄re p̄fidissimā suf
fossis z egest̄ igētī conamie ruderibz p̄cios
sissima auri vl argētī pōdera sustolla. hi at
sua quis opusclā nō aliudē q̄ ex illoꝝ sentē
tijs sapiēt̄ p̄tētes/qz forte clari⁹ seu poli
ti⁹ locuti sūt/nō aliud egisse vidēt hoz plu
rimi/q̄ si q̄s rudē z isormē seu scabzā metal
li massaz/nouit e minera p̄ductā in splēdē
tē z gratiozē diuerso limatē genere formaz
artificialit̄ educat. Nemo ḡ nouissimoz p̄
sumat se prioribz p̄pare. nēo illos vetustate
sua p̄tēre. Quēadmodū ab hac temerita
te lōge eē nō dubito fr̄ vnanimis germanū
n̄r̄m/que loq̄mur sic z dicta z facta ei⁹ oia
testioniū p̄hibēt. Qui lz int̄ ceteros hui⁹ i
felicissimi n̄r̄i t̄pis/p̄ace oim dixerit/veluti
vas electissimū replet⁹ eēt spū sapie z itelles
crus/z ob h̄a me meisq; silibz sepi⁹ in p̄pel
lat⁹ fuerit/vt fm talētū sibi credi. N̄ de septu
ris sc̄tis ad isormatōez moꝝ nob aliq̄ saltē
s̄ no mō differere veller/vix tādē ad h̄ addu
ci potuit/vt extra ea q̄ vl ex iniūcto cācella
riat̄ officio/vl rōe scolastici exercitiū p̄pila
re coact⁹ ē pauca opusclā iseri⁹ anectata sub

af 4